

Opstillingsgrundlag for Vibeke Frost

Hvem er jeg?

Vibeke Frost, Adjunkt på Professionshøjskolen Absalon.

Sygeplejerske med en Kandidat i Pædagogisk Psykologi

Mor til tre og gift med Niklas.

Jeg elsker brætspil og at bruge tid sammen med min familie.

Hvad brænder jeg for (motivation)?

Verden er i en hastig og bekymrende forandring, og de nære fællesskaber er vigtigere end nogensinde. Hvordan vi begår os med hinanden, hvordan vi tager ansvar – og hvem vi lader falde igennem – er ikke tilfældigt, men et resultat af politiske valg.

Min motivation tager afsæt i mine faglige erfaringer som sygeplejerske og underviser, men også personligt som forælder i mødet med et institutionaliseret samfund. Alt for ofte oplever jeg, at systemerne ikke hænger godt nok sammen – og at det i sidste ende er mennesker, der betaler prisen.

Sundhedsvæsenet står over for store forandringer – både nationalt og helt konkret med sammenlægningen af Region Hovedstaden og Region Sjælland til Region Øst. Selvom der sidder mange dygtige politikere i Regionerne, så er det de politiske rammer der udgår fra Christiansborg, som afgør, om deres faglighed kan komme borgerne til gavn. Derfor er det nødvendigt, at der sidder mennesker i Folketinget, som er villige til at prioritere sundhedsvæsenet – herunder psykiatrien i særdeleshed. Sammenlægningen af somatik og psykiatri kræver en vedvarende og målrettet indsats på tværs af sektorer og politiske niveauer. Her tror jeg det er en fordel at kigge på løsninger gennem faglige briller. Jeg tror på at det er vigtigt også at have et blik for personalets arbejdsvilkår. Fx kan manglende ressourcer på en afdeling gøre, at personalet bliver nødt til at foretage benhårde prioriteringer, som fagligt set måske ikke er optimalt - men som kan blive nødvendigt. Det slider på personalet - og det går i sidste ende ud over brugerne af sundhedsvæsenet.

Folkeskolen er på dagsordenen – og med rette. Efter flere år, hvor der er blevet talt om den øgede mistrivsel blandt børn og unge, er det på tide at prioritere folkeskolen. Alt for mange forældre oplever et stort flow af vikarer, børnene får ikke den kontinuitet, de har behov for i deres hverdag, og lærerne får ikke de ressourcer, de har krav på, for at kunne løfte deres faglige opgaver. Jeg tror, det er vigtigt at have blik for, hvordan folkeskolen kan rumme børns forskellighed – men også åbne op for mere fleksible rammer. Her er det vigtigt at tage de faggrupper, som arbejder med det til daglig, med på råd, så der ikke kommer hurtige politiske løsninger, som ikke har taget højde for de vigtige detaljer, som kun dem, der står i felten, har mulighed for at pege på. Gennem mit arbejde som sygeplejerske i børne- og ungepsykiatrien fik jeg syn for, hvor lang og besværlig vejen til hjælp kan være for en familie, hvor et barn mistrives. Dette skal blive bedre – og det kræver også her en kontinuerlig indsats og et kontinuerligt fokus på at løfte dagsordenen ud fra et tværprofessionelt perspektiv.

De vigtigste politiske mærkesager

- Sundhedsvæsenet – med særligt fokus på psykiatrien
- Børn og unge

Hvad kan folk forvente af mig?

I mig får man ikke en politiker med en lang politisk karriere bag sig. Man får et menneske, der er fagligt forankret, engageret i samfundsdebatten og oprigtigt optaget af at ændre tingene til det bedre.

Jeg går op i ordentlig dialog og i at lytte – også når vi er uenige. Samtidig er jeg ikke bange for at stille kritiske spørgsmål eller udfordre politiske modstandere, når jeg mener, at noget er uretfærdigt eller utilstrækkeligt. Min retfærdighedssans betyder, at jeg siger fra, når mennesker behandles ikke behandles ordentligt.

Borgere i Danmark skal mødes med respekt, uanset hvem de er, og hvor de kommer fra. At tage ansvar for hinanden er ikke bare en værdi for mig, men en politisk forpligtelse – og noget, jeg ønsker at bidrage aktivt til, at vi som samfund bliver bedre til.